

103

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 marca 1961 r.

w sprawie świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 64 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), art. 23 ust. 4 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98), art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 6) oraz art. 31 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1959 r. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy świadczeń leczniczych przysługujących:

- 1) osobom pobierającym renty starcze lub inwalidzkie określone w przepisach:
 - a) o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,

- b) o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,
- c) o zaopatrzeniu byłych właścicieli i dzierżawców aptek, taboru żeglugi śródlądowej, przedsiębiorstw oraz niektórych nieruchomości rolnych i leśnych, które zostały przejęte na własność Państwa,
- 2) inwalidom wojennym i wojskowym zaliczonym do jednej z grup inwalidów,
- 3) osobom pobierającym renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin,
- 4) osobom pobierającym renty za wysługę lat lub renty inwalidzkie określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin, jak również w przepisach ustawy o służbie więziennej, z zastrzeżeniem wymienionym w ust. 2,
- 5) osobom pobierającym renty rodzinne na podstawie przepisów, o których mowa w pkt 1—4,
- 6) członkom rodzin osób określonych w pkt 1—4 oraz członkom rodzin rencistów pobierających renty za wysługę

lat na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin,

- 7) wdowom po żołnierzach i inwalidach wojennych i wojskowych, które pobierały renty do dnia 1 grudnia, 1956 r., a następnie otrzymały jednorazowe odprawy.

2. Rozporządzenie nie dotyczy świadczeń leczniczych dla rencistów i inwalidów, byłych funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i służby więziennej oraz członków ich rodzin uprawnionych do świadczeń służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

3. Za członków rodziny uważa się:

- 1) dzieci, wnuki i rodzeństwo, na które wypłacane są dodatki do rent,
- 2) żonę, jeżeli nie pracuje zarobkowo i pozostaje na utrzymaniu rencisty,
- 3) rodziców oraz męża rencistki, jeżeli nie pracują zarobkowo i pozostają na utrzymaniu rencisty oraz osiągnęli wiek — mężczyzna 65 lat, kobieta 55 lat, lub są inwalidami,
- 4) inną osobę spełniającą warunki określone w pkt 3, jeżeli rencista nie posiada członków rodziny wymienionych w pkt 2—3, a osoba ta była uprawniona do pomocy leczniczej z tytułu zatrudnienia rencisty przed powstaniem prawa do renty.

§ 2. 1. Osobom określonym w § 1 ust. 1 przysługują:

- 1) bezpłatne świadczenia zapobiegawczo-lecznicze i świadczenia z zakresu pomocy położniczej, udzielane przez zakłady społeczne służby zdrowia (leczenie ambulatoryjne, domowe, szpitalne, sanatoryjne, uzdrowiskowe oraz pomoc doraźna) w zakresie ustalonym w stosunku do ubezpieczonych,
- 2) bezpłatne zaopatrzenie w leki wraz z opakowaniem, środki opatrunkowe, środki pomocnicze, protezy i aparaty ortopedyczne,
- 3) zwrot kosztów przejazdów do zakładu leczniczego i z powrotem — na zasadach obowiązujących w stosunku do ubezpieczonych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) leków nabywanych w punktach aptecznych przeznaczonych wyłącznie do skupu i sprzedaży leków gotowych produkowanych za granicą,

- 2) mleka w proszku, objętego urzędowym spisem leków, jeżeli nie jest ono przeznaczone dla dziecka chorego w wieku do jednego roku.

§ 3. Świadczenia określone w § 2 przysługują również:

- 1) w zakresie leczenia następstw wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej — osobom, które uległy wypadkowi w zatrudnieniu lub zachorowały na chorobę zawodową, a nie posiadają uprawnień do renty,
- 2) w zakresie leczenia choroby lub kalectwa pozostającego w związku ze służbą wojskową — osobom:
 - a) uznanym za inwalidów na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., które nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów,
 - b) zwalnianym z wojska po 1 lipca 1954 r. wskutek niezdolności do służby z powodu uszkodzeń zdrowia pozostających w związku ze służbą wojskową lub wskutek choroby zawodowej — chociażby osoby te nie zostały zaliczone do żadnej grupy inwalidów.

§ 4. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia udzielają świadczeń określonych w rozporządzeniu:

- 1) rencistom pobierającym renty oraz członkom ich rodzin — na podstawie legitymacji rencisty wydanej przez właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz do wodu bieżącego pobierania renty,
- 2) inwalidom wojennym i wojskowym na podstawie legitymacji stwierdzającej odpowiednie uprawnienia,
- 3) osobom nie pobierającym rent, a uprawnionym do świadczeń (§ 1 ust. 1 pkt 7, § 3 pkt 1 i 2 lit. b), oraz osobom, które zgłosiły wniosek o przyznanie renty, lecz nie otrzymały jeszcze dowodów wymienionych w pkt 1 — na podstawie odpowiedniego zaświadczenia wydanego przez oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Podstawą do bezpłatnego otrzymywania z aptek otwartych leków i środków opatrunkowych są recepty wystawione według ustalonego wzoru przez lekarzy, lekarzy dentyistów, starszych felczerów i felczerów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. Osoby ubiegające się o świadczenia lecznicze są obowiązane okazywać na żądanie dowody tożsamości.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: R. Barański